الله متعال مخلوقات را در تاریکی آفرید، سپس نور خود را بر آنها تاباند، پس هرکس چیزی از آن به وی اصابت کرده باشد هدایت یافته و هرکس از آن محروم شده باشد گمراه گشته است». راوی می گوید: بر اساس این دلیل می گویم: قلم بر علم گذشته ی خداوند خشک شده است.

از عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما روایت است که می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمودند: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَ خَلْقَهُ فِي ظُلْمَةٍ، فَأَلْقَى عَلَيْهِمْ مِنْ نُورِهِ، فَمَنْ أَصَابَهُ مِنْ ذَلِكَ النُّورِ اهْتَدَى، وَمَنْ أَخْطَأَهُ ضَلَّ»: «الله متعال مخلوقات را در تاریکی آفرید، سپس نور خود را بر آنها تاباند، پس هرکس چیزی از آن به وی اصابت کرده باشد هدایت یافته و هرکس از آن محروم شده باشد گمراه گشته است». راوی می گوید: بر اساس این دلیل می گویم: قلم بر علم گذشته ی خداوند خشک شده است.

[صحیح است] [به روایت ترمذی - به روایت احمد]

این حدیث بیان می دارد که الله متعال مخلوقات را در تاریکی آفرید و بخشی از نور خویش را بر آنها تاباند، پس هرکس چیزی از آن نور به او رسید، به مسیر بهشت هدایت شد و هر که نور از او رد شده و به وی نرسید گمراه گشته و از مسیر حق خارج شد؛ زیرا هدایت و گمراهی موافق علم الله متعال است و موافق چیزی است که در ازل بدان حکم کرده است، نه دچار تغییر می شود و نه تبدیل و خشک شدن قلم تعبیری از آن است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10415